

Gościniec I 'niebrukowana droga od wsi do wsi i droga przez pole'



Ilustracja 23. Niebrukowana droga od wsi do wsi i droga przez pole (Hańsk, powiat włodawski).

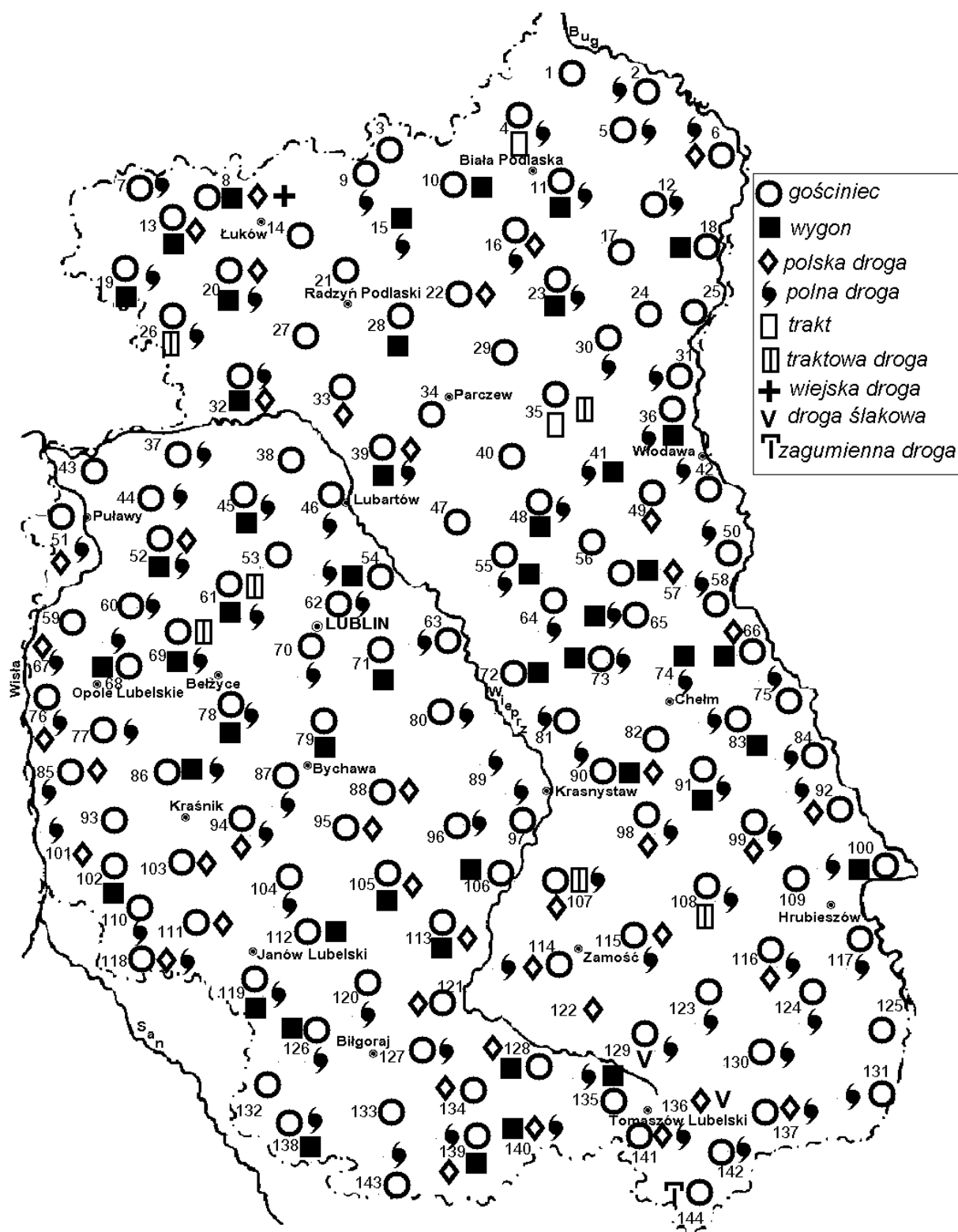
Gościniec to dawna droga przez wieś, najważniejsza droga to gościniec (Tuczepy). Gościniec to droga główna przez wieś (Michałówka). Gościniec to była szeroka droga, ale taka prosta, z błotem (Mszanna). Gościniec to szeroka droga, co szła bez pola (Ciechomin). Gościniec to droga miętka (Wólka Polinowska). Gościniec to szeroka droga niebrukowana, idzie z jednej wsi do drugiej wsi i jest wysadzona drzewami (Ruda Solska). Gościniec to droga główna przez wieś, tu takie kały, cialapa po każdym dyszczu (Batorz). Gościniec z Różanki do Kurulówki idzie bez pola (Szuminka). Tak od gościńca idzie się ścieżko, bo kiedyś to ni było asfaltu, ale takie zwykłe drogi na wsiach i w pole taki sam gościniec był (Zakrzew). Gościniec leci tak koło kapliczki (Gołąb). Gościniec to szeroka droga, ale taka niebrukowana, takie błoto na ni było prawie cały czas (Wólka Abramowska). Gościniec to szeroka droga polna lub leśna (Janówka). Gościniec to droga od wsi do wsi, jak suche lato, to kurzyło się na tym gościńcu, a jak dyszcz to znowu błoto (Łopatki). Gościniec czy traktowa droga, to każda droga ujęta w planie (Radzanów). Gościniec to niebrukowana droga od wsi do wsi (Stawce). Gościniec to niewyłożona niczym droga (Rudnik). Gościniec to taka ubita ziemia na drodze i tyle (Siennica Nadolna). Tu na naszym tyrenie tu tyku przez Kryłów było kilometr szosy, a reszta tu polny drogi, gościniec (Kryłów). Gościniec to leci od szosy i tak prosto idzie na pola (Deszkowice I). Gościniec to jest to samo, co polna droga (Łopiennik Górny).

Zródła: PM, PI, KAGP, MG.

Geografia: powszechna (zob. mapa 2).

D. lp. gościńca; D. lm. gościńców; wymowa: gościńec, guścińec.

Por. droga ślakowa, polna droga, polska droga, trakt, traktowa droga, wiejska droga, wygon, zagumienna droga.



Mapa 2.

Halina Pelcowa, *Słownik gwar Lubelszczyzny*. Tom IX. *Przestrzeń wsi. Ukształtowanie powierzchni. Życie społeczne i zawodowe*, Lublin 2021.

Regionalne dziedzictwo językowe Lubelszczyzny o charakterze etnicznym: Słownik gwar Lubelszczyzny (tomy VI-XII) z dokumentacją leksykograficzną, kartograficzną, ikonograficzną i dźwiękową.

Projekt realizowany w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą Narodowy Program Rozwoju Humanistyki na podstawie decyzji nr 0125/NPRH7/H11/86/2018 – w latach 2018-2023.

Kierownik projektu: prof. dr hab. Halina Pelc